

«ΤΑΞΙΔΕΥΩ Μ' ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ»

Η δασκάλα του Ολοήμερου με τους μαθητές της έχουν ξεκινήσει πρόγραμμα φιλαναγνωσίας στα πλαίσια των πολιτιστικών θεμάτων.

Ο τίτλος του προγράμματός μας είναι «Ταξιδεύω μ' ένα βιβλίο».

Διαστάσεις του θέματος που θα προσεγγίσουμε:

- Ανάγνωση λογοτεχνικών βιβλίων
- Σχολιασμός – μηνύματα
- Δραματοποίηση

Παιδαγωγικοί στόχοι του προγράμματος:

1. Οι μαθητές να καλλιεργήσουν και να διατηρήσουν στενή σχέση με τα βιβλία, ώστε μεγαλώνοντας να επιζητούν τη συντροφιά του βιβλίου από δική τους επιλογή κι ανάγκη.
2. Να συνειδητοποιήσουν την αξία της λογοτεχνίας που ως μορφωτικό αγαθό εμπλουτίζει τον αναγνώστη με εμπειρίες κι αναπτύσσει τη φαντασία του.
3. Να αναπτύξουν τον προφορικό και γραπτό λόγο.
4. Να μάθουν να συνεργάζονται.
5. Να εκφραστούν κινητικά, υποκριτικά, εικαστικά.

Μεθοδολογία υλοποίησης:

- Ομαδοσυνεργατική
- Μέθοδος project

Πεδία σύνδεσης με τα προγράμματα σπουδών των αντίστοιχων γνωστικών αντικειμένων:

- Γλώσσα: παραγωγή γραπτού και προφορικού λόγου
- Θεατρική αγωγή: παιχνίδια ρόλων, αναπαραστάσεις χαρακτήρων
- Εικαστικά: δημιουργία ομαδικών αφισών.

«Ο ΤΡΙΓΩΝΟΨΑΡΟΥΛΗΣ»

Η ανάγνωση του πρώτου λογοτεχνικού βιβλίου στα πλαίσια του προγράμματος της φιLANαγνώστιας έχει ήδη ολοκληρωθεί. Τίτλος του βιβλίου «Ο Τριγωνοψαρούλης» του συγγραφέα Βαγγέλη Ηλιόπουλου. Το θέμα που πραγματεύεται είναι η διαφορετικότητα. Ένα θέμα που απασχόλησε, απασχολεί και μάλλον θα συνεχίσει να απασχολεί – αν και το απευχόμαστε – κάθε μορφή της κοινωνίας.

Μετά την ανάγνωση, σύμφωνα με τη χρονική εξέλιξη του προγράμματος, ακολούθησε συζήτηση, σχολιασμός, ευαισθητοποίηση, εικαστική προσέγγιση, δραματοποίηση και παραγωγή γραπτού λόγου. Να λοιπόν μερικά δείγματα της δουλειάς μας:

ΟΙ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΨΑΡΟΥΛΗ

Η ιστορία του Τριγωνοψαρούλη μου άρεσε, γιατί λέει για ένα ψαράκι που είχε διαφορετικό σχήμα από τα άλλα ψαράκια και όλοι το κορόιδευαν. Όμως μπόρεσε να τα σώσει από τον κακό ψαρά. Και τότε κατάλαβαν ότι δεν έχει σημασία που είναι διαφορετικός, αλλά ότι έχει καλή καρδιά. Τώρα τον αγαπάνε όλοι και είναι χαρούμενος!

Συλλέκτη Πανωραία (Α΄ Τάξη)

* * *

Μου άρεσε πολύ η ιστορία του Τριγωνοψαρούλη, όταν τα ψαράκια μαζί με αυτόν έκοψαν τα δίχτυα του ψαρά και ελευθερώθηκαν.

Πιο πολύ με συγκίνησε το τραγούδι του που έλεγε: «Δεν είμαι χαζούλης, δεν είμαι κουτός. Ο Τριγωνοψαρούλης, ο διαφορετικός».

Ο ήρωας της ιστορίας, Τριγωνοψαρούλης, ενώ τον θεωρούσαν ανόητο και απρόσεκτο, ήταν γενναίος και καλός. Θα ήθελα να είμαι στη θέση του Τριγωνοψαρούλη, ειδικά στο τέλος της ιστορίας που τον θαύμαζαν όλοι.

Ανθόπουλος Γιώργος (Β΄ Τάξη)

* * *

Με συγκίνησε πάρα πολύ από την ιστορία που διαβάσαμε ότι ο Τριγωνοψαρούλης έσωσε το βυθό από τα δίχτυα του ψαρά. Ακόμη και αυτούς που τον κορόιδευαν! Έτσι έμεινε στην ιστορία της κοινωνίας του βυθού σαν το πιο έξυπνο ψάρι. Έγινε ο σοφός που έδινε μια συμβουλή σε όλους. Είναι ο ήρωάς τους και η ιστορία του διδάσκεται στα σχολεία του βυθού. Όλα τα ψάρια λένε πως είναι συγγενείς του. Όταν θέλουν να πουν για κάποιον ότι είναι έξυπνος, το μυαλό τους πάει κατευθείαν στον ΤΡΙΓΩΝΟΨΑΡΟΥΛΗ!!! Το πιο έξυπνο ψαράκι!!!

Πουτακίδης Αναστάσιος – Μάριος (Β΄ Τάξη)

* * *

Ο ήρωας του βιβλίου μας ήταν ο Τριγωνοψαρούλης. Εκλέχτηκε ήρωας, γιατί με το έξυπνο σχέδιό του έσωσε όλο το βυθό. Συνεργάτες του σε αυτό το σχέδιο είχε τους ξιφίες, τις σαρδέλες, τις γλώσσες και το βαρύ πυροβολικό που ήταν οι καρχαρίες. Σώζοντας τα ψαράκια από τα δίχτυα του ψαρά ανακηρύχτηκε ήρωας!

Πλακίδα Κική (Γ΄ Τάξη)

* * *

Μου άρεσε που προσπαθούσε να γίνει καλός μαθητής και να σχεδιάζει σωστά. Με συγκίνησε που τον κορόιδευαν τα άλλα ψαράκια, γιατί δεν τα κατάφερνε. Όμως αυτός δεν το έβαζε ποτέ κάτω.

Ο ήρωας της ιστορίας ήταν ο Τριγωνοψαρούλης, γιατί είχε σώσει τα υπόλοιπα ψαράκια από τα δίχτυα του ψαρά.

Θα ήθελα να ήμουν στη θέση του Τριγωνοψαρούλη, γιατί, ενώ τον κορόιδευαν όλοι, δε σταματούσε να σχεδιάζει και να προσπαθεί.

Ανθόπουλος Βασίλης (Δ΄ Τάξη)

* * *

Με συγκίνησε που ο Τριγωνοψαρούλης, παρά τις προσβολές των άλλων ψαριών, δεν τα είχε χάσει, αλλά ήθελε να δώσει ακόμη μια ευκαιρία στα ψαράκια, τη Σουπιά αλλά και σε όσους τον κοροΐδευαν.

Άλλη μια συγκινητική στιγμή ήταν όταν ο Τριγωνοψαρούλης καθόταν στο βραχάκι του και σχεδίαζε τριγωνάκια και. Ακόμα συγκινήθηκα μόλις ο σοφός αστακός κατάλαβε πόσο έξυπνος ήταν! Με πόσο θάρρος έβαλε τα ψαράκια και παρατάχθηκαν σε ένα σουβλερό τριγωνάκι! Αυτό με συγκίνησε περισσότερο! Το θάρρος του που «έσκισε» τα φοβερά δίχτυα του ψαρά!

Μουχτάρης Νίκος (Δ΄ Τάξη)

* * *

Ο ήρωας της ιστορίας που διαβάσαμε ήταν ο Τριγωνοψαρούλης που κανένας δεν τον ήθελε για φίλο, επειδή δεν ήξερε να κάνει τετράγωνα και κύκλους. Σχημάτιζε μόνο τρίγωνα, γι' αυτό τον φώναζαν χαζούλη και τεμπέλη. Όμως μια μέρα σκέφτηκε ένα σχέδιο και τους έσωσε όλους από τα δίχτυα του ψαρά. Γι' αυτό έκαναν ένα άγαλμα προς τιμήν του.

Πουτακίδου Δέσποινα (Δ΄ Τάξη)

* * *

Κάποτε ζούσε στο βυθό της θάλασσας ένα διαφορετικό ψαράκι που δεν το ήθελε κανείς. Το είχαν για κατώτερο όλα τα ψάρια του βυθού. Το καημένο δεν ήξερε να σχηματίζει τα γεωμετρικά σχήματα! Στη μέση της χρονιάς έμαθαν ότι το καινούριο δίχτυ του ψαρά έχει τόσο μικρές τρύπες που ούτε μαρίδα δε θα γλίτωνε. Ο Τριγωνοψαρούλης έκανε διάφορα σχέδια. Απ' την άλλη μεριά τα άλλα ψαράκια αποφάσισαν να πάνε μόνα τους για βόλτα. Ο Τριγωνοψαρούλης έτρεξε, για να τα σώσει και όλοι του έλεγαν:

- Ήρωά μας, μας έσωσες!!!

Παρασκευαΐδου Αθανασία (ΣΤ΄ Τάξη)

Ο ΤΡΙΓΩΝΟΨΑΡΟΥΛΗΣ

Είμαι ένα μικρό ψαράκι,
που έχω σχήμα τριγωνάκι,
μα τι φταίω ο καημενούλης
που έτσι μ' έπλασε ο Θεούλης;

Η κυρά – Σουπιά η δασκάλα
με τα μάτια τα μεγάλα
μ' έχει «βγάλει» Τριγωνούλη
και με θεωρεί χαζούλη.

Μα και τ' άλλα τα ψαράκια,
τσιπουράκια και λαβράκια,
δε με παίζουν, δε μιλάνε,
κοροϊδεύουν και γελάνε.

Εγώ θέλω να μαθαίνω,
όμως δεν τα καταφέρνω,
με σχεδιάκια με κυκλάκια
μόνο φτιάχνω τριγωνάκια.

Τι να κάνω το καημένο,
πάω στα βράχια λυπημένο,
φτιάχνω μόνος τραγουδάκια,
μελαγχολικά στιχάκια:

Δεν είμαι χαζούλης,
δεν είμαι κουτός.
Ο Τριγωνοψαρούλης,
ο διαφορετικός.

Και τυχαία τι μαθαίνω;
Στήνω αυτί, καταλαβαίνω.
Για τα δίχτυα του ψαρά
που είναι ακόμη πιο γερά.

Κινδυνεύουν τα ψαράκια!
Για να φτιάξω εγώ σχεδιάκια.
Πρέπει κάτι να σκεφτώ,
για να σώσω το βυθό.

Και μια μέρα στα κρυφά,
τα ψαράκια βιαστικά,
βόλτα ήθελαν να βγουν,
μα χωρίς να φοβηθούν;

Όχι! Πρέπει να τα σώσω
και το λάθος να διορθώσω.
Βγάζω δυνατή φωνή
κι όλα πίσω στη γραμμή!

Τρομαγμένα, φοβισμένα,
γυρνούν πίσω ντροπιασμένα.
Με γεμίζουν με φιλιά

και ξυπνούν και τη Σουπιά.

Ο βυθός ο σκοτεινός
μένει τώρα σιωπηλός.
Με τα δίχτυα του ψαρά
να 'χουν «κλείσει» τα νερά.

Η Σουπιά απελπισμένη
κάθεται και περιμένει,
το σοφό τον Αστακό
να τους πει το μυστικό.

Είναι εύκολη η λύση;
Ποιος το πρόβλημα θα λύσει;
Το ψαράκι Τριγωνάκι
θα τους σώσει με σχεδιάκι:

Όλοι θα παραταχθούνε
και θα συνεννοηθούνε
κολλητά όλα τα ψαράκια,
για να σκίσουν τα δικτάκια.

Η παράταξη απλή,
σουβλερή, τριγωνική
και στο τέλος η Σουπιά,
για να ελέγχει την ψαριά.

Βοηθάει το ένα τ' άλλο
για το κόλπο το μεγάλο.
Κι έτσι ούτε ένα ψαράκι
θα πιαστεί μες στο δικτάκι.

Όλοι πια τώρα ζητούνε,
τη συγγνώμη που χρωστούνε,
απ' τον Τριγωνοψαρούλη
που 'ναι ψάρι εξυπνούλι.

Με το σχέδιο να «χτυπά»
και το αίμα να κυλά,
η καρδούλα του χτυπούσε,
την ομάδα οδηγούσε.

Κι έτσι το μικρό ψαράκι,
που είχε σχήμα τριγωνάκι,
έμεινε στην ιστορία
σαν σοφός, σαν μια λατρεία!

Ουφαΐδου Άννα

«ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΙΖΟΛΔΗΣ»

Το πρόγραμμα της φιλαναγνωσίας στο Ολοήμερο συνεχίστηκε με δύο ακόμη βιβλία: «Το κουτί της Ιζόλδης» της συγγραφέα Ελένης Αρτζανίδου, που αναφέρεται στην **εξάρτηση από την τηλεόραση**, και το βιβλίο της Χρυσάνθης Τσιαμπαλή – Κελεπούρη με τίτλο «Ιστορίες για δειλούς και θαρραλέους», που περιλαμβάνει δύο ιστορίες για το **σχολικό εκφοβισμό**. «Για όσους τον δέχονται και όσους τον προκαλούν», όπως λέει και η ίδια η συγγραφέας.

Όπως και με το προηγούμενο βιβλίο, τον «Τριγωνοψαρούλη», ακολούθησε συζήτηση, σχολιασμός, εικαστική προσέγγιση, δραματοποίηση και παραγωγή προφορικού και γραπτού λόγου. Τα παιδιά καταθέτουν τις σκέψεις τους:

«Το κουτί της Ιζόλδης»

Το βιβλίο μιλάει για ένα κορίτσι, την Ιζόλδη, που έβλεπε πολλή τηλεόραση. Είχε και ένα σκυλάκι το Φούσκα, που το μάλωνε συνέχεια, επειδή την ενοχλούσε, όταν έβλεπε την αγαπημένη της σειρά. Τα βράδια έβλεπε άσχημα όνειρα. Όταν όμως η μαμά και ο μπαμπάς της της είπαν ότι όλα αυτά που βλέπει στην τηλεόραση δεν είναι αληθινά, κατάλαβε ότι υπάρχουν πιο όμορφα πράγματα να κάνει τα απογεύματα. Κι έτσι έγινε χαρούμενη κι ευτυχισμένη!

Συλλέκτη Πανωραία (Α΄ Τάξη)

* * *

Βρήκα την ιστορία της Ιζόλδης πολύ ωραία. Μου άρεσε πολύ, όταν σταμάτησε να βλέπει τηλεόραση και άρχισε να περνά περισσότερες ώρες με την οικογένειά της και το σκυλάκι της το Φούσκα.

Βασιλειάδης Μάξιμος (Α΄ Τάξη)

* * *

«Το κουτί της Ιζόλδης» είναι ένα βιβλίο που μας διδάσκει να μη βλέπουμε πολλές ώρες τηλεόραση, γιατί μας κρατά μακριά από τα παιχνίδια και τους ανθρώπους που μας αγαπούν. Ακόμα και από τους φίλους μας τα ζώα.

Πρέπει να ακούμε τις συμβουλές των γονιών μας, αν θέλουμε να ξεφύγουμε από το φανταστικό κόσμο της τηλεόρασης και να ζήσουμε στον πραγματικό κόσμο!

Ανθόπουλος Γιώργος (Β΄ Τάξη)

* * *

«Μηνύματα»

- Πάτησε το κουμπί και κλείσε την τηλεόραση.
- Άνοιξε να διαβάσεις ένα βιβλίο.
- Ζωγράφισε, παίξε με τους φίλους σου.

Παρασκευαΐδου Ιωάννα (Γ΄ Τάξη)

* * *

«Το θάρρος της Ιζόλδης»

Με έκανε να συγκινηθώ ένα κοριτσάκι, η Ιζόλδη, που είχε μεγάλο πρόβλημα με την τηλεόραση. Είχε εξαρτηθεί από αυτήν.

Κάθε μέρα, μετά το σχολείο, έτρεχε στο σπίτι κι άνοιγε την τηλεόραση, αγνοώντας το σκυλάκι της, το Φούσκα, που μέχρι τότε το αγαπούσε πολύ κι έπαιζε μαζί του.

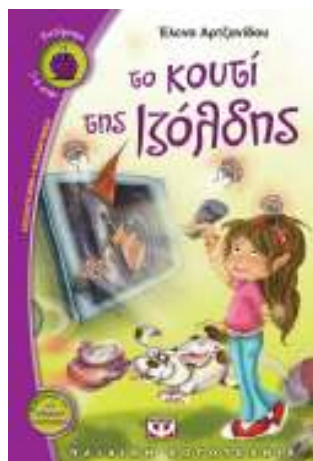
Μέρα με τη μέρα η εξάρτηση της Ιζόλδης από την τηλεόραση γινόταν όλο και πιο μεγάλη. Όμως τελικά, με τη βοήθεια των γονιών της, βρήκε το θάρρος και κατάφερε να ξεπεράσει αυτήν την εξάρτηση. Αυτό με συγκίνησε πολύ!

Μουχτάρης Νίκος (Δ΄ Τάξη)

* * *

Ήταν ένα κοριτσάκι, που, όταν γύριζε από το σχολείο, πετούσε την τσάντα, βούλιαζε στην πολυθρόνα της κι άνοιγε την τηλεόραση. Πολλές φορές την ενοχλούσε το σκυλάκι της, που ήθελε να παίξει μαζί της.

Γι' αυτό, μια μέρα το κλείδωσε στην αποθήκη με τα κρεμμύδια και τα

σκόρδα! Ήταν τόσο απορροφημένη από την τηλεόραση, όταν έβλεπε τις αγαπημένες της σειρές, που νόμιζε πως «'επαιζε» και αυτή σ' αυτές. Αυτό όμως της έκανε κακό. Άρχισε να βλέπει εφιάλτες.

Ωσπου οι γονείς της σκέφτηκαν να την παίρνουν μαζί τους στο μαγαζί που είχαν κι έτσι η Ιζόλδη ξεκόλλησε από την τηλεόραση!

Παρασκευαΐδου Αθανασία (ΣΤ' Τάξη)

Όταν βλέπεις στο χυαλί
τηλεόραση πολλή
έτσι και κολλήσεις
φυτό θα καταντήσεις!

Κάτσε, στο γραφείο
και πιάσε ένα βιβλίο.
Παίξε με τις λέξεις
θγες έγω να τρέξεις.

Το κουτί
της
Ιζόλδης

Ελενα Αρτζανίδου

- Πάτησε το κουμπί
και κλείσε
την τηλεόραση.
- Άνοιξε να διαβάσεις
ένα βιβλίο.
- Ζωγράφισε, παίξε
με τους φίλους σου.
- Κι πολλή τηλεόραση
σε κάνει φυτό!
Δε σε αφήνει
να σνεφτείς
«καθαρά».

Βρες τη δύναμη
να μαυρίσεις
την οθόνη!
Ζήσε στον πραγματικό
κόσμο!

- Σε κρατά μακριά
από τα παιχνίδια
και τους ανθρώπους
που σε αγαπούν.
- Για πόσο θα μπορείς
να ζεις μόνο με τους
φανταστικούς φίλους
που νομίζεις
πως σου μιλούν μέσα
από το χυαλί;
- Μην αφήνεις το
«μαγικό κουτί»
να επηρεάζει
τη ζωή σου.
Να σε κάνει να
θαυμάσασαι, να χάνεις
τα ενδιαφέροντά σου.

«ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΔΕΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΑΛΕΟΥΣ»

Το τελευταίο από τα τρία βιβλία με τα οποία ασχοληθήκαμε στο πρόγραμμα της φιλιανγνωσίας μιλούσε για τον σχολικό εκφοβισμό και την ενδοσχολική βία.

Ο Ντίνος και η παρέα του αποκαλούν τον Ορέστη, ένα συμμαθητή τους, «κοτούλα», δηλαδή δειλό, επειδή του αρέσει να διαβάζει βιβλία και όχι να παίζει κόντρες. Ο Ορέστης τους φοβάται... Τι θα συμβεί όμως, όταν εκείνοι συναντηθούν απρόσμενα με αληθινές κοτούλες; Πώς θα καταφέρουν τα αθώα πτηνά να κάνουν τον Ντίνο να έρθει αντιμέτωπος με όσα βρίσκονται κρυμμένα στην καρδιά και στο μυαλό του; Να πώς είδαν την ιστορία οι μαθητές του Ολοήμερου:

«Οι δυο ιστορίες μας λένε για τρία ζωηρά παιδιά, τους «Αχώνευτους», που κοροϊδεύαν και φόβιζαν τους συμμαθητές τους. Ειδικά τον Ορέστη και τον φίλο του το Γιάννη. Τους έλεγαν «κοτούλες», επειδή τους άρεσε το διάβασμα.

Μια μέρα όμως ο Γιάννης σκέφτηκε ένα σχέδιο, για να τους δώσει ένα μάθημα. Τους έβαλε σε μια αποθήκη με αληθινές κότες και αυτοί ξαφνιασμένοι τρόμαξαν και δεν ήξεραν πώς να ξεφύγουν από τα τρομαγμένα πτηνά που πετούσαν εδώ κι εκεί.

Μετά από αυτό κατάλαβαν ότι δεν πρέπει να κοροϊδεύουν και να εκφοβίζουν τους συμμαθητές τους κι ότι το διάβασμα σε κάνει δυνατό και έξυπνο και όχι χαζό και φοβιτσιάρη. Ακόμα κατάλαβαν ότι δεν είναι σωστό να μιμούμαστε τις άσχημες συμπεριφορές των μεγάλων ή των φίλων μας και ότι δεν πρέπει να επηρεαζόμαστε από τους επιθετικούς ήρωες της τηλεόρασης.»

Συλλέκτη Πανωραία (Α΄ Τάξη)

* * *

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Η βία δεν είναι μαγκιά!

Η βία δε σε κάνει δυνατό!

Παρασκευαΐδου Ιωάννα
(Γ΄ Τάξη)

* * *

*Η δύναμή μας δεν κρύβεται
στα κλαμένα μάτια των
συμμαθητών μας!*

*Δεν ξεχωρίζεις από τους
άλλους χρησιμοποιώντας
βία σωματική, λεκτική ή
ψυχολογική!*

*Τα χέρια δεν είναι για να
δέρνουν!*

Παρασκευαΐδου Αθανασία
(ΣΤ΄ Τάξη)

Ζωγραφιά του Νίκου Μουχτάρη (Δ΄ Τάξη)

* * *

*Μαγκιά είναι να σέβεσαι
τους άλλους!*

Δυνατό σε κάνει η γνώση!

Παρασκευαΐδου Ιωάννα
(Γ΄ Τάξη)

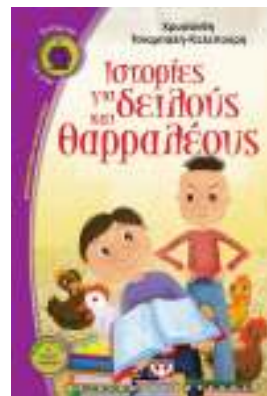
* * *

*Η δύναμή μας κρύβεται
στην καρδιά και στο μυαλό
μας!*

*Ξεχωρίζεις από τους
άλλους όταν τους σέβεσαι,
τους αγαπάς, τους εκτιμάς
και τους βοηθάς!*

*Τα χέρια είναι για να
αγκαλιάζουμε!*

Παρασκευαΐδου Αθανασία
(ΣΤ΄ Τάξη)

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα κατά της Ενδοσχολικής Βίας και του Σχολικού Εκφοβισμού (6 Μαρτίου) παραθέτουμε μερικές...

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Βία και επιθετικότητα στη σχολική ηλικία

Η σχολική βία – το νταηλίκι ή bullying – αποτελεί σχολική καθημερινότητα στις μέρες μας. Αυτό που είναι καλό να γνωρίζουμε ως γονείς είναι ότι υπάρχουν διάφορες μορφές βίας, πέρα από τη σωματική. Από την άλλη, η διαπαιδαγώγηση των παιδιών αποτελεί βασικό στοιχείο στη διαμόρφωση προσωπικοτήτων και χαρακτήρων. Μια επιπρόσθετη σημαντική λεπτομέρεια είναι ότι ο «θύτης» μπορεί να περάσει στο ρόλο του «θύματος» και αντίστροφα.

Χαρακτηριστικά θύματος και θύτη

Οι θύτες μπορεί να είναι:

«Ψυχρά» παιδιά που δεν μπορούν να καταλάβουν τα συναισθήματα των άλλων και ίσως είναι θύματα κακοποίησης, λεκτικής ή σωματικής. Πολλές φορές, μπορεί να είναι παιδιά με χαμηλές σχολικές επιδόσεις, που προσπαθούν να ανακτήσουν δύναμη και να ανέβουν στα μάτια των συμμαθητών τους επιλέγοντας να εκφράσουν τη δύναμή τους απέναντι στους πιο αδύναμους.

Από την άλλη, τα θύματα ίσως είναι:

Καταπιεσμένες προσωπικότητες, που ζουν με γονείς υπερπροστατευτικούς, αυταρχικούς, ενίοτε και αδιάφορους, που πιέζουν για υψηλές σχολικές επιδόσεις.

Είναι φανερό, όμως, ότι και στις δύο περιπτώσεις μιλάμε για παιδιά με χαμηλή αυτοπεποίθηση και αυτοεκτίμηση.

Ποιες είναι οι μορφές του σχολικού εκφοβισμού;

Λεκτική επιθετικότητα: ο κόσμος των παιδιών είναι σκληρός και καμιά φορά χρησιμοποιούν λέξεις και φράσεις για συμμαθητές τους που μπορεί να τους πληγώσουν.

Σωματική βία: μπορεί να περιλαμβάνει από τρικλοποδιά μέχρι τράνταγμα κεφαλιού στα κάγκελα ή μπουνιά στο στομάχι, το μάτι, το πρόσωπο.

Ψυχολογική βία: ψυχολογική πίεση ασκείται και μόνο με την παρουσία των επιθετικών παιδιών, γιατί υπάρχει πάντα ο φόβος της κατά μέτωπον αντιμετώπισης. Γι' αυτό πολλές φορές τα παιδιά – θύματα αρνούνται να πάνε σχολείο, χωρίς να παρουσιάζουν τον πραγματικό λόγο (π.χ. «πονάει το κεφάλι μου»).

Ποια είναι όμως τα πρότυπα βίας;

Οικογενειακό περιβάλλον: μίμηση γονεϊκών προτύπων, αυταρχική αγωγή (ο μπαμπάς του Κωνσταντίνου φώναζε την κυρία Ευθαλία «βουβάλα» μπροστά στο παιδί), ανακύκλωση προτύπου.

Φίλοι: ταύτιση – μίμηση, αποδοχή.

Τηλεόραση: ταύτιση – μίμηση με επιθετικούς ήρωες και πρότυπα. Για καλό των παιδιών θα είναι απαραίτητο να υπάρχει ενεργός ανάμειξη των γονέων στο πόσο, τότε και τι είδους τηλεοπτικά προγράμματα παρακολουθούν τα παιδιά.

Στάση γονέων

Ο θυμός επιτείνει την επιθετική συμπεριφορά, γι' αυτό συνιστάται πολιτισμένη και ήρεμη συζήτηση. Απαραίτητη είναι η ύπαρξη κανόνων, αξιών και αρχών μέσα στην οικογένεια και τήρηση αυτών απ' όλα τα μέλη της.

Ως τιμωρία καλύτερα θα ήταν να εφαρμόζεται η στέρηση και όχι η σωματική τιμωρία (να αποφεύγονται δηλαδή ακραίες συμπεριφορές).

Δεν υπάρχουν μόνο τιμωρίες αλλά και αμοιβές. Και οι δύο πρέπει να εφαρμόζονται από τους γονείς την ίδια στιγμή και όχι ως ρόλο «μπαμπούλα» ή «αστυνόμου» μέσα στο σπίτι.

Πρέπει να αποφεύγονται κάθε είδους ταμπέλες, ετικέτες, χαρακτηρισμοί και στερεότυπα από γονείς και δασκάλους («μπούφο», «βλάκα», «Μα είναι δυνατόν να είσαι αγόρι και να μην είναι η μπάλα το αγαπημένο σου χόμπι;» κτλ.).

Οι γονείς πρέπει να ζητούν τη συνεργασία των δασκάλων για την επίτευξη του καλύτερου δυνατού αποτελέσματος.

Το ήρεμο, ασφαλές και πολιτισμένο οικογενειακό περιβάλλον αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο για την εξέλιξη κι ανάπτυξη ενός παιδιού σε ψθικά υγιή ενήλικο, με αυτοπεποίθηση, αυτοεκτίμηση και αυτοσεβασμό.

Γιούλη Μιγγείρου (Ψυχολόγος – συγγραφέας)

Από το βιβλίο «Ιστορίες για δειλούς και θαρραλέους» της Χρυσάνθης Τσιαμπαλή – Κελεπούρη

* * *

«Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΨΑΡΟΥΛΗ»

Την Πέμπτη 12 Ιουνίου στις 9.30 π.μ. στο Πνευματικό Κέντρο τα παιδιά του Ολοήμερου με τη δασκάλα τους κ. Άννα Ουφαΐδου την ιστορία του «Τριγωνοψαρούλη» απαγγέλλοντας το ποίημα που έγραψε η ίδια μαζί με τους μαθητές της και τραγουδώντας τα τραγούδια που ακολουθούν.

Ο Ύμνος του Τριγωνοψαρούλη
Μουσική: Δέσποινα Μπογδάνη-Σουγιούλ
Στίχοι: Βαγγέλης Ηλιόπουλος,

Εδώ κάτω στο βραχάκι
Ξεκουράστηκες λιγάκι

Ένα φίλο εγώ δεν έχω
Μόνος όλη μέρα τρέχω
Αχ και να ακούγατε τι έχω να πω
Από την ψυχή μου σαν τραγουδώ
Δεν είμαι χαζούλης, δεν είμαι κουτός
Ο Τριγωνοπαρούλης, ο διαφορετικός,
Στους βαθμούς δεν έχω δέκα
Τα γραπτά σου όλα φέρτα
Δε με θέλουν στο παιχνίδι
Δε με παίζει ούτε μύδι

Φίλοι για πάντα

Μουσική: Δέσποινα Μπογδάνη-Σουγιούλ

Στίχοι: Βαγγέλης Ηλιόπουλος

Ερμηνεία: Δέσποινα Μπογδάνη-Σουγιούλ

Είσαστε τύποι σκοτεινοί,
πονηροί και μουλωχτοί
μα όποτε κι αν χρειαστεί
είσαστε φίλοι αληθινοί.

Φίλοι για πάντα, φίλοι για πάντα
και σε φουρτούνα και σε μπουνάτσα.

Φίλοι για όλους, για τον καθένα
φίλοι για σένα, μα και για μένα.